

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

JÁN MAZÁK

prednesené 12. apríla 2011 (1)

Spojené veci C-180/10 a C-181/10

Jarosław Saby

proti

Minister Finansów (C-180/10)

a

Emilian Kuś,

Halina Jeziorska-Kuś

proti

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

[návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko)]

„Dať z pridanej hodnoty – Zdaniteľná osoba – Hospodárska činnosť – Predaj pozemku, ktorý bol nadobudnutý ako poľnohospodársky pozemok a potom zmenený na stavebný pozemok“

1. Má sa osoba, ktorá postupne predáva parcely, ktoré boli pôvodne súčasťou pozemku nadobudnutého ako poľnohospodársky pozemok na účely činnosti poľnohospodárskeho podniku, ktorého určenie bolo neskôr v územnom pláne obce zmenené prekvalifikovaním na pozemok určený na výstavbu rekreačných chat alebo výstavbu na bytové účely a účely služieb, považovať za zdaniteľnú osobu na účely dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“)?
2. Odpoveď na uvedenú otázku je dôležitá tak pre Jarosława Sabého (navrhovateľ vo veci C-180/10), ako aj pre Emilianu Kuśa a Halinu Jeziorską-Kuśovú (navrhovateľia vo veci C-181/10), ktorí požiadali príslušné daňové orgány o záväzné daňové stanovisko k otázke, či predaj pozemkov podlieha DPH.
3. Čo sa týka J. Sabého, ide o postupný predaj parciel, ktoré sú súčasťou pozemku nadobudnutého v roku 1996. V tom čase bol uvedený pozemok v rámci územného plánu zaradený v poľnohospodárskej zóne. J. Saby ako fyzická osoba, ktorá nevykonáva ekonomickú činnosť, ho nadobudol s úmyslom vykonávať na ňom poľnohospodársku činnosť, ktorú vykonával od roku 1996 do roku 1998. V roku 1997 bol dotknutý pozemok po zmene územného plánu prekvalifikovaný na pozemok určený na výstavbu rekreačných chat. V roku 1999 ho J. Saby

rozdelená na 64 parciel, ktoré začal predávať. Prvá parcela bola predaná v roku 2000.

4. V prípade E. a H. Kuřovcov ide o príležitostný predaj parciel, ktoré sú súčasťou ich poľnohospodárskeho podniku. Konkrétne v roku 2004 uskutočnili 13 predajov parciel, z toho 9 po 1. máji 2004, 14 analogických operácií v roku 2005 a 20 v roku 2006. E. a H. Kuřovci nadobudli svoj poľnohospodársky podnik ako poľnohospodársky pozemok, na ktorom nie je povolená výstavba, a používali ho na účely poľnohospodárskej činnosti. Z tohto titulu sa po tom, ako v roku 2004 dostali od daňovej správy záväzné daňové stanovisko v tomto zmysle, zaregistrovali ako zdaniteľné osoby na účely DPH s paušálnou úpravou. Po zmene územného plánu bola časť poľnohospodárskych pozemkov určená na výstavbu na bytové účely a účely služieb.

5. V oboch týchto prípadoch dospeli príslušné daňové orgány k záveru, že predaj pozemkov podlieha DPH. Keďže J. Sřaby, ako aj E. a H. Kuřovci s týmto výkladom nesúhlasili, podali žalobu na správny súd.

6. V rámci konania o kasačných opravných prostriedkoch, ktoré boli podané proti rozsudkom správnych súdov, predložil Naczelny Sřd Administracyjny (Najvyšší správny súd) (Poľsko) Súdnemu dvoru tri prejudiciálne otázky, z ktorých jedna sa týka J. Sřabého a dve E. a H. Kuřovcov.

7. Otázka týkajúca sa veci medzi J. Sřabým a Minister Finansów (minister financií) (vec C-180/10) znie takto:

„Je fyzická osoba, ktorá vykonávala poľnohospodársku činnosť na pozemku a ktorá neskôr v dôsledku zmeny územného plánu uskutočnenej z dôvodov nezávislých od jej vôle zastavila výkon tejto činnosti, prekvalifikovala majetok na súkromný majetok, rozdelila ho na menšie časti (pozemky určené na výstavbu rekreačných chat) a začala s jeho predajom, z uvedených dôvodov zdaniteľnou osobou povinnou platiť daň z pridanej hodnoty v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112/ES[(2)], ako aj článku 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice 77/388/EHS[(3)], ktorá je povinná vyúčtovať daň z pridanej hodnoty z dôvodu svojej obchodnej činnosti?“

8. Dve otázky položené v rámci sporu medzi E. a H. Kuřovcami a Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (riadiť daňovú správu vo Varšave) (vec C-181/10) znejú takto:

„1. Je na poľnohospodára s paušálnou úpravou v zmysle článku 295 ods. 1 bodu 3 smernice 2006/112, ktorý predáva pozemky pôvodne využívané na jeho poľnohospodársku činnosť, ktoré sú v územnom pláne obce vymedzené ako pozemky určené na výstavbu na bytové účely a účely služieb, ktoré však boli nadobudnuté ako poľnohospodárske pozemky (nepodliehajúce dani z pridanej hodnoty), uplatniteľný článok 16 tejto smernice, podľa ktorého sa vyčlenenie majetkových hodnôt podniku na osobnú potrebu zdaniteľnej osoby alebo na iné ako ekonomické účely považuje za dodanie tovaru za protihodnotu iba vtedy, ak tieto majetkové hodnoty oprávňovali na úplný alebo čiastočný odpis dane?“

2. Má byť poľnohospodár s paušálnou úpravou v zmysle článku 295 ods. 1 bodu 3 smernice Rady 2006/112, ktorý predáva pozemky využívané na poľnohospodársku činnosť, ktoré sú v územnom pláne obce vymedzené ako pozemky určené na výstavbu na bytové účely a účely služieb, ktoré však boli nadobudnuté ako poľnohospodárske pozemky (nepodliehajúce dani z pridanej hodnoty), považovaný za zdaniteľnú osobu, ktorá je povinná podľa všeobecnej úpravy vyúčtovať daň z pridanej hodnoty z tohto predaja?“

Právny rámec

9. Podľa článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112(5) DPH podlieha dodanie tovaru za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká.

10. Článok 9 ods. 1 smernice 2006/112(6) znie:

„Zdaniteľná osoba“ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhládnuv od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

„Ekonomická činnosť“ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

11. Článok 16 prvý odsek smernice 2006/112 stanovuje:

„Použitie tovaru, ktorý je súčasťou majetku podniku zdaniteľnej osoby, na osobnú spotrebu tejto zdaniteľnej osoby alebo na osobnú spotrebu jej zamestnancov, alebo bezodplatné poskytnutie tohto tovaru, alebo všeobecnejšie jeho využitie na iné ako ekonomické účely, sa považuje za dodanie tovaru za protihodnotu, ak DPH za príslušný tovar alebo za jeho súčasť bola úplne alebo čiastočne odpodatená.“

12. Článok 296 ods. 1 smernice 2006/112 stanovuje:

„Ak by uplatňovanie všeobecnej úpravy DPH alebo osobitnej úpravy ustanovenej v kapitole 1 spôsobilo poľnohospodárom ťažkosti, členské štáty môžu v súlade s touto kapitolou uplatniť na poľnohospodárov paušálnu úpravu, ktorej cieľom je kompenzácia DPH účtovanej pri nákupe tovaru a služieb poľnohospodármi s paušálnou úpravou.“

Vnútroštátna právna úprava

13. Článok 15 zákona z 11. marca 2004 o dani z tovaru a služieb (ďalej len „zákon o DPH“) znie:

„1. Za zdaniteľné osoby sa považujú právnické osoby, organizačné jednotky bez právnej subjektivity a fyzické osoby, ktoré samostatne vykonávajú ekonomickú činnosť v zmysle odseku 2, odhládnuv od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

2. Za ekonomickú činnosť sa považuje každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolání, a to aj vtedy, ak činnosť bola vykonaná iba raz za okolností svedčiacich o úmysle vykonávať túto činnosť opakovane. Za ekonomickú činnosť sa považujú tiež činnosti, ktoré spočívajú vo využívaní hmotného alebo nehmotného majetku na účely trvalého dosahovania zisku.

...“

14. Článok 43 zákona o DPH stanovuje:

„1. Od dane je oslobodené:

...

(3) dodanie výrobkov z vlastnej poľnohospodárskej činnosti poľnohospodárom s paušálnou úpravou a poskytovanie poľnohospodárskych služieb poľnohospodárom s paušálnou úpravou;

...

(9) dodanie nezastavaných pozemkov s výnimkou stavebných pozemkov a pozemkov určených na výstavbu.

...“

Posúdenie

O prejudiciálnej otázke vo veci C-180/10

15. Touto otázkou sa vnútroštátny súd usiluje zistiť, či sa definícia pojmu „zdaniteľná osoba“ uvedená v článku 9 ods. 1 smernice 2006/112 vzťahuje aj na osobu, akou je J. Šaby, ktorá od roku 2000(7) postupne predala 64 parciel určených v zmysle územného plánu na výstavbu rekreačných chat.

16. Skutkovú situáciu J. Šabého možno charakterizovať takto:

- dotknutý pozemok J. Šaby nadobudol v roku 1996 ako poľnohospodársky pozemok,
- poľnohospodárska činnosť bola na tomto pozemku skutočne vykonávaná v rokoch 1996 až 1998,
- v roku 1997 bol dotknutý pozemok po zmene územného plánu prekvalifikovaný na pozemok určený na výstavbu rekreačných chat,
- v roku 1999 J. Šaby po ukončení poľnohospodárskej činnosti na uvedenom pozemku a jeho prekvalifikovaní na súkromný majetok rozdelil tento pozemok na 64 parciel a začal ich predávať.

17. Keďže článok 9 ods. 1 smernice 2006/112 definuje pojem zdaniteľná osoba odkazom na pojem ekonomická činnosť alebo, inak povedané, z vykonávania takej činnosti vyplýva postavenie zdaniteľnej osoby(8), kľúčovým bodom odpovede na položenú otázku je určenie, či operácia spočívajúca v postupnom predaji stavebných parciel predstavuje ekonomickú činnosť.

18. Tento pojem „ekonomická činnosť“ je definovaný v článku 9 ods. 1 druhom pododseku smernice 2006/112 tak, že zahŕňa každú činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby a predovšetkým operácie, ktoré zahŕňajú využívanie hmotného alebo nehmotného majetku s cieľom získať z neho príjmy na pokračujúcom základe. Tento pojem „využívania“ sa v súlade s požiadavkami zásady neutrality spoločného systému DPH vzťahuje na všetky tieto operácie bez ohľadu na ich právnu formu.(9)

19. Podľa môjho názoru nemožno veľmi pochybovať o tom, že predaj stavebného pozemku predstavuje jeden zo spôsobov využívania takeého hmotného majetku(10), a to predovšetkým pokiaľ vezmeme do úvahy, že predaj stavebného pozemku ako dodanie tovaru vykonané za protihodnotu predstavuje jednu z operácií podliehajúcich DPH v zmysle článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112 v spojení s článkom 14 ods. 1 tejto smernice.

20. Je teda ešte potrebné určiť, či bol postupný predaj parciel vykonávaný s cieľom získavať z neho príjmy na pokračujúcom základe.
21. V tomto ohľade netreba zabúdať na to, že otázka, či dotknutá činnosť bola vykonávaná s cieľom získavať z nej príjmy na pokračujúcom základe, je skutkovou otázkou, ktorú musí posúdiť vnútroštátny súd s ohľadom na všetky okolnosti veci.(11) Vzhľadom na objektívny charakter rozsahu pôsobnosti pojmov zdaniteľná osoba a ekonomická činnosť sú v rámci tohto posudzovania cieľa, ako aj výsledky dotknutej činnosti irelevantné.(12)
22. Súdny dvor sa už otázkou, či k využívaniu majetku došlo s cieľom získavať z neho príjmy na pokračujúcom základe, zaoberal vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok van Tiem(13). V tomto rozsudku Súdny dvor vyhlásil, že využívanie majetku spočívajúce v udelení práva na stavbu na nehnuteľnosti treba považovať za uskutočnené s cieľom získavať z neho príjmy na pokračujúcom základe, aj keď toto právo bolo udelené na dobu určitú.
23. V prejednávanej veci využívanie majetku spočíva v postupnom predaji 64 stavebných parciel, ktoré pôvodne tvorili poľnohospodársky pozemok. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vlastníkom pozemku rozdelil tento majetok s cieľom postupne ho predať v podobe parciel.
24. Domnievam sa, že samotná táto skutočnosť, teda rozdelenie pozemku pred jeho predajom vo forme parciel, svedčí v prospech záveru, že vlastníkom tohto pozemku konal s úmyslom uskutočňovať opakovane predaje dotknutých parciel, a teda z nich získavať príjmy na pokračujúcom základe. Tento záver nespochybňuje na objeme predajov parciel, ale na opakujúcej sa povahe týchto operácií.
25. Tento záver platí bez ohľadu na to, či vlastníkom pozemku tento pozemok nadobudol s úmyslom znovu ho predať. Ak by sme prijali argument J. Šabého, ktorý prevzal aj prvostupňový vnútroštátny súd a podľa ktorého v prejednávanej veci bolo podstatné, že pozemok postupne predávaný vo forme parciel nebol nadobudnutý s úmyslom znovu ho predať, viedlo by to nakoniec k spochybneniu zásady neutrality spoločného systému DPH, ktorá bráni tomu, aby sa s ekonomickými subjektmi, ktoré vykonávajú rovnaké operácie, zaobchádzalo v otázke výberu DPH rozdielne.(14) Ako totiž správne poznamenala Poľská republika, operácie spočívajúce v predaji stavebných parciel vykonávané osobou, ktorá nadobudla uvedené parcely ako poľnohospodársky pozemok s úmyslom vykonávať na ňom poľnohospodársku činnosť, sa nelíšia od takých operácií vykonávaných osobou, ktorá nadobudla poľnohospodársky pozemok s úmyslom znovu ho predať po zmene územného plánu.
26. Treba teda konštatovať, že úmysel kupujúceho pri nadobúdaní pozemku, ktorý bol neskôr rozdelený a potom postupne predaný, nemá vplyv na kvalifikáciu týchto predajov ako ekonomickej činnosti v zmysle článku 9 ods. 1 druhého pododseku smernice 2006/112.
27. Keďže vnútroštátny súd v položenej otázke položil dôraz na skutočnosť, že dotknutý pozemok bol pred svojím predajom prekvalifikovaný na súkromný majetok s ohľadom na poľnohospodársku činnosť vykonávanú vlastníkom tohto pozemku, treba ešte preskúmať, či J. Šaby neuskutočnil postupný predaj tohto pozemku vo forme parciel ako súkromná osoba. Ako totiž vyplýva z judikatúry, zdaniteľná osoba, ktorá uskutoční operáciu ako súkromná osoba, nekoná ako zdaniteľná osoba, a taká operácia preto nepodlieha DPH.(15)
28. Je síce pravda, že podľa línie judikatúry vyplývajúcej z rozsudku Armbricht(16), pokiaľ zdaniteľná osoba na účely DPH predáva majetok, ktorého časť sa rozhodla nezaradiť do svojho podniku a vyhradila ho na svoje súkromné používanie, nekoná vo vzťahu k predaju tejto časti ako

zdaniteľná osoba. Taká operácia v dôsledku toho nepodlieha DPH.

29. Treba však poznamenať, že také rozdelenie majetku sa uskutočňuje s ohľadom na účinnosti, na základe ktorých je osoba považovaná za zdaniteľnú osobu na účely DPH.

30. V prejednávanej veci pritom J. S. aby kvalifikoval pozemok, ktorý bol predmetom postupného predaja vo forme pozemkov, ako súkromný majetok s ohľadom na svoju poľnohospodársku účinnosť. J. S. aby však nie je považovaný za zdaniteľnú osobu na účely DPH na základe svojej poľnohospodárskej účinnosti, ale na základe účinnosti spočívajúcej v postupnom predaji parciel.

31. Z toho dôvodu nie je argument, podľa ktorého J. S. aby kvalifikoval predávaný majetok ako súkromný majetok, v prejednávanej veci relevantný.

32. Stručne povedané, na účely určenia, či je osoba zdaniteľnou osobou na účely DPH v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112, musí vnútroštátny súd posúdiť, či sa využívanie dotknutého majetku vo forme jeho postupného predaja uskutočňuje s cieľom získavať z neho príjmy na pokračujúcom základe, pričom treba vziať do úvahy všetky okolnosti veci, a to najmä indície o úmysle uskutočňovať uvedené operácie opakovane. V tomto ohľade je irelevantná skutočnosť, že dotknutý majetok nebol nadobudnutý s úmyslom ho predať, alebo skutočnosť, že dotknutý majetok bol jeho vlastníkom kvalifikovaný ako súkromný majetok s ohľadom na inú účinnosť, než je účinnosť, na základe ktorej je osoba považovaná za zdaniteľnú osobu na účely DPH.

O prejudiciálnych otázkach vo veci C-181/10

33. Domnievam sa, že vzhľadom na súvislosť medzi otázkou položenou vo veci C-180/10 a druhou otázkou položenou vo veci C-181/10 treba zmeniť poradie otázok.

O druhej otázke

34. Touto otázkou sa vnútroštátny súd usiluje podobne ako vo veci C-180/10 zistiť, či E. a H. Kuřovcov treba považovať za zdaniteľné osoby na účely DPH na základe 47 operácií súvisiacich s predajom parciel v rokoch 2004 až 2006.

35. E. a H. Kuřovci podobne ako J. S. aby predávali parcely nadobudnuté pôvodne ako poľnohospodársky pozemok. Dotknutý pozemok používali na poľnohospodárske účely aj po tom, ako boli parcely po zmene územného plánu prekvalifikované na pozemky určené na výstavbu na bytové účely a účely služieb. Na rozdiel od J. S. abého sa zaregistrovali ako zdaniteľné osoby na účely DPH s paušálnou úpravou z titulu svojej poľnohospodárskej účinnosti.

36. Vo svetle odpovede navrhovanej vo veci C-180/10 musí vnútroštátny súd aj v tejto veci posúdiť, či sa využívanie dotknutého majetku vo forme jeho postupného predaja uskutočňuje s cieľom získavať z neho príjmy na pokračujúcom základe, pričom treba vziať do úvahy všetky okolnosti veci, a to najmä indície o úmysle uskutočňovať uvedené operácie opakovane.

37. Na doplnenie treba uviesť, že argument uvedený E. a H. Kuřovcami, podľa ktorého nemali úmysel pokračovať s predajom parciel v budúcnosti, je irelevantný.

38. Ak by vnútroštátny súd podľa svojho posúdenia dospel k záveru, že dotknuté predaje boli uskutočnené s cieľom získavať z nich príjmy na pokračujúcom základe, E. a H. Kuřovci by podliehali DPH nielen z titulu svojej poľnohospodárskej účinnosti, ale aj z titulu samotných predajov.

39. V takom prípade by E. a H. Kuřovci podliehali DPH za predaje parciel v súvislosti s poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa normálnej úpravy bez ohľadu na svoje postavenie poľnohospodárskych výrobcov, na ktorých sa uplatňuje paušálna úprava uvedená v kapitole II hlavy XII smernice 2006/112. Tento záver je podporený judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej sa na iné plnenia ako dodávanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou úpravou pri výkone poľnohospodárskej činnosti naalej vzťahuje všeobecná úprava smernice 2006/112.(17)

O prvej otázke

40. Touto otázkou chce vnútroštátny súd zistiť, či článok 16 smernice 2006/112, podľa ktorého sa použitie tovaru, ktorý je súčasťou majetku podniku zdaniteľnej osoby, na osobnú spotrebu tejto zdaniteľnej osoby alebo na osobnú spotrebu jej zamestnancov, alebo bezodplatné poskytnutie tohto tovaru, alebo všeobecnejšie, jeho využitie na iné ako ekonomické účely považuje za dodanie tovaru za protihodnotu, ak DPH za príslušný tovar alebo za jeho súasti bola úplne alebo čiastočne odpočítateľná, možno uplatniť na poľnohospodára s paušálnou úpravou v zmysle článku 295 ods. 1 bodu 3 smernice 2006/112, ktorý predáva parcely používané na jeho poľnohospodársku činnosť, ktoré sú podľa územného plánu obce určené na výstavbu na bytové účely a účely služieb, ale boli nadobudnuté ako poľnohospodárske pozemky (oslobodené od DPH).

41. V tomto ohľade sa domnievam, že článok 16 smernice 2006/112 sa neuplatní na transakcie uskutočnené E. a H. Kuřovcami spočívajúce v postupnom predaji parciel tvoriacich ich poľnohospodársku nehnuteľnosť.

42. Ako Európska komisia správne uviedla vo svojich písomných pripomienkach, pokiaľ asti poľnohospodárskej nehnuteľnosti, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť poľnohospodárskej prevádzky poľnohospodára s paušálnou úpravou, zmenia určenie a pokiaľ sa prestanú používať na poľnohospodársku výrobu, aby sa umožnil ich postupný prevod, stále ide o využívanie majetku určeného pre podnik dotknutej zdaniteľnej osoby na ekonomické účely. Nejde preto o využívanie majetku, ktorý zdaniteľná osoba určí na osobnú spotrebu alebo na účely, ktoré nesúvisia s jej ekonomickou činnosťou, ako vyžaduje článok 16 uvedenej smernice.

Návrh

43. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby na prejudiciálne otázky položené Naczelny Sąd Administracyjny odpovedal takto:

1. Na účely určenia, či je osoba zdaniteľnou osobou na účely dane z pridanej hodnoty v zmysle článku 9 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, musí vnútroštátny súd posúdiť, či sa využívanie dotknutého majetku vo forme jeho postupného predaja uskutočňuje s cieľom získať z neho príjmy na pokračujúcom základe, pričom treba vziať do úvahy všetky okolnosti prejednávanej veci, a to najmä indície o úmysle uskutočňovať uvedené operácie opakovane. V tomto ohľade je irelevantná skutočnosť, že dotknutý majetok nebol nadobudnutý s úmyslom ho predať, alebo skutočnosť, že dotknutý majetok bol jeho vlastníkom kvalifikovaný ako súkromný majetok s ohľadom na inú činnosť, než je činnosť, na základe ktorej je osoba považovaná za zdaniteľnú osobu na účely dane z pridanej hodnoty.

2. Osoba podlieha dani z pridanej hodnoty za všetky predaje parciel v súvislosti s poľnohospodárskou nehnuteľnosťou podľa normálnej úpravy bez ohľadu na svoje postavenie

poľnohospodárskeho výrobcu, na ktorého sa vzťahuje paušálna úprava uvedená v kapitole II hlavy XII smernice 2006/112.

3. Článok 16 smernice 2006/112 sa nepoužije na poľnohospodára s paušálnou úpravou v zmysle článku 295 uvedenej smernice, ktorý postupne predáva parcely určené na výstavbu na bytové účely a účely služieb pochádzajúce z rozdelenia poľnohospodárskej nehnuteľnosti.

1 – Jazyk prednesu: francúzština.

2 – Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

3 – Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, alej len „šiesta smernica“).

4 – Vzhľadom na obdobie, počas ktorého došlo k skutkovým okolnostiam vo veci C-180/10, možno uplatniť tak šiestu smernicu, ako aj smernicu 2006/112, ktorá ju zrušila a nahradila s účinnosťou od 1. januára 2007. Na účely týchto návrhov odkazujem len na relevantné ustanovenia smernice 2006/112, keďže uvedené ustanovenia sú v podstate analogické s príslušnými ustanoveniami šiestej smernice.

5 – Uvedené ustanovenie zodpovedá článku 2 bodu 1 šiestej smernice.

6 – Uvedené ustanovenie zodpovedá článku 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice.

7 – V tomto ohľade treba poznamenať, že vychádzam z hypotézy, že predaj parciel pokračoval aj po 1. máji 2004, hoci to návrh na začatie prejudiciálneho konania výslovne neuvádza. Ak by to tak nebolo, Súdny dvor by na položenú otázku nemohol odpovedať.

8 – Pozri analogicky rozsudok z 3. marca 2005, Fini H, C-32/03, Zb. s. I-1599, bod 19.

9 – Rozsudky z 21. apríla 2005, HE, C-25/03, Zb. s. I-3123, bod 39; z 26. júna 2007, Hutchison 3G a i., C-369/04, Zb. s. I-5247, bod 32, a zo 6. októbra 2009, SPÖ Landesorganisation Kärnten, C-267/08, Zb. s. I-9781, bod 20.

10 – Súdny dvor už posúdil ako využívanie hmotného majetku napríklad prenájom hmotného majetku (rozsudok z 26. septembra 1996, Enkler, C-230/94, Zb. s. I-4517, bod 21) alebo poskytnutie práva stavby na nehnuteľnosti vlastníkom tejto nehnuteľnosti inej osobe (rozsudok zo 4. decembra 1990, van Tien, C-186/89, Zb. s. I-4363, bod 19). Naproti tomu činnosť spočívajúca vo vydávaní povolení umožňujúcich ekonomickým subjektom, ktorým sú tieto povolenia vydávané, využívať z nich vyplývajúce užívacie práva tak, že verejnosti ponúkajú svoje služby na trhu mobilnej telekomunikácie za protihodnotu, nepredstavuje využívanie hmotného majetku (rozsudok z 26. júna 2007, T-Mobile Austria a i., C-284/04, Zb. s. I-5189, bod 44). To isté platí pre činnosti spočívajúce v zabezpečovaní styku s verejnosťou, informačnej činnosti, uskutočňovaní podujatí, dodávaní propagačného materiálu ostatným organizáciám politickej strany a príprave a organizácii každoročného plesu (rozsudok SPÖ Landesorganisation Kärnten, už citovaný v poznámke pod čiarou 9, body 18 a 21).

11 – Pozri v tomto zmysle rozsudok Enkler, už citovaný v poznámke pod čiarou 10, body 24 a 30.

- 12 – Pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. februára 2006, University of Huddersfield, C?223/03, Zb. s. I?1751, bod 47, a T?Mobile Austria a i., už citovaný v poznámke pod ?iarou 10, bod 35.
- 13 – Už citovaný v poznámke pod ?iarou 10.
- 14 – Rozsudok zo 16. septembra 2008, Isle of Wight Council a i., C?288/07, Zb. s. I?7203, bod 42.
- 15 – Rozsudky zo 4. októbra 1995, Armbrecht, C?291/92, Zb. s. 2775, body 16 a 17, a z 8. marca 2001, Bakcsi, C?415/98, Zb. s. I?1831, bod 24.
- 16 – Už citovaný v poznámke pod ?iarou 15.
- 17 – Pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júla 2004, Harbs, C?321/02, Zb. s. I?7101, body 31 a 36, a z 26. mája 2005, Stadt Sundern, C?43/04, Zb. s. I?4491, bod 20.